

Arrest

nr. 284 587 van 10 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. ZWART en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Afghaans staatsburger, geboren op X 2005 in het dorp X, waar je opgroeide samen met je moeder, je oudere zus en jongere broer. Je vader stierf een natuurlijke dood toen jij nog erg jong was. Je ging niet naar school, maar werkte op het land van anderen.

Tijdens je eerste onderhoud op het CGVS verklaarde je dat je een draad zag liggen naast het pompstation van Malek Sher. Toen je deze draad volgde, zag je dat deze verbonden was aan een bom. Je bracht Malek Sher hiervan op de hoogte. Malek Sher verwittigde de politie, die de bom ontmantelde. Twee of drie dagen later werd Malek Sher doodgeschoten. Later hoorde je oom geruchten dat de zoon van een weduwe uit de buurt Malek Sher had verteld dat de bom daar lag. Je oom bracht je moeder hiervan op de hoogte. Toen je moeder jou hiermee confronteerde, verklaarde je dat jij het was geweest die Malek Sher had ingelicht. Je moeder hield je de volgende twee – drie dagen thuis en smeekte je oom om je zo snel mogelijk te laten vertrekken. Je verliet Afghanistan in het voorjaar van 2019 en reisde via Pakistan, Iran en Turkije naar Griekenland en België.

Op 16 september 2019 werden je vingerafdrukken geregistreerd in Bulgarije. Op 22 november 2019 diende je een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Je reis van Afghanistan naar België duurde ongeveer zes of zeven maand.

Tijdens je tweede onderhoud op het CGVS verklaarde je dat Malek Sher gestorven was en de explosie was gebeurd, maar dat jij geen deel uitmaakte van het verhaal. Je zou de bom niet hebben gezien. Je verzon je aandeel in het verhaal om documenten te krijgen. Je werd gedwongen het land te verlaten uit armoede en omwille van de oorlog in Afghanistan. Je reis naar België duurde tevens véél langer. Je verliet Afghanistan ongeveer in het jaar 2016 en bracht twee jaar in Turkije door, vooraleer je verder doorreisde naar Europa.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de Taliban als verrader te worden beschouwd omdat je uit Afghanistan vertrok. Verder vrees je vermoord te worden door je oom Zabet, die je geld leende voor je reis naar Europa en die je nog niet kon terug betalen.

Ter staving van je verzoek tot internationale bescherming legde je volgende documenten neer: je taskara, een taskara van je vader, een vaccinatie kaart, de envelop waarmee je deze documenten werden toegestuurd, een medisch attest opgesteld op 5 mei 2022 en zeven foto's van jou in Turkije.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Verder bleek uit het psychologisch attest dat je voorlegde dat je verschillende symptomen van een depressie vertoont. Zelf verklaarde je dat je lijdt aan slapeloosheid. Soms raak je gestresseerd en boos, waardoor je met je hoofd tegen de muur slaagt (CGVS II p. 3). Je voogd verklaarde verder dat je volgens je pedopsychiater aan PTSD lijdt door wat je hebt meegemaakt in Afghanistan en onderweg naar hier. Je symptomen zijn onder andere: slaapproblemen, hyperwaakzaamheid, tics nerveux, nervositeit, een gebrek aan zelfvertrouwen en geheugenproblemen (CGVS II p. 3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen. Zo werd je bij aanvang van elk persoonlijk onderhoud uitgelegd dat je steeds om een extra pauze mocht vragen (CGVS I p. 4, CGVS II p. 3). Tijdens je twee persoonlijke onderhouds werd verschillende keren gepauzeerd, eveneens op vraag van jou en je voogd (CGVS I p. 12, 17, CGVS II p. 8, 9, 12) en er werd geregeld bij jou geverifieerd of het interview verder gezet kon worden (CGVS I p. 12, 17, CGVS II p. 8, 9, 12, 13). Op geen enkel moment bleek dat je psychologische toestand je verhinderde om je verhaal te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan voor de Taliban, die je als verrader zouden beschouwen omdat je het land hebt verlaten. Je vreest in Afghanistan eveneens je oom Zabet, die immers verwacht dat je het geld dat hij betaalde voor je reis, terug betaalt.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen je verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door je oom aangezien je hem het geleende geld niet terug betaalde. Je denkt dat je oom je bij een terugkeer zou vermoorden omdat hij naar het geld vraagt wanneer je hem belt en hij je uitscheldt omwille van je levensstijl hier (CGVS II p. 14). Je denkt eveneens dat je oom je zou vermoorden omdat bloedrelaties vervagen indien het gaat om armoede en hongersnood en omdat je oom je in het verleden vaak fysiek strafte voor (kleine) zaken die je volgens hem had fout gedaan (CGVS II p. 13-14). Je kan echter niet aannemelijk maken dat je in Afghanistan een vrees voor je oom zou dienen te koesteren.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat de vrees voor je oom weinig waarschijnlijk lijkt. Je vertrok volgens eigen zegge uit Afghanistan omwille van de armoede en de onveilige situatie in de regio (CGVS II p. 9, 10). Uit niets blijkt dat je plots uit Afghanistan diende te vertrekken omwille van een onvoorziene omstandigheid of omdat je persoonlijk geïsoleerd werd. Aangezien jouw moeder geen geld had om je reis te betalen vroeg ze hulp aan je oom. Je oom, die vlakbij jullie woonde (CGVS II p. 4), werkte zelf als arbeider en laadde stenen op trucks (CGVS II p. 5). Hij steunde jouw familie na de dood van je vader tot jij ging werken. Jullie kregen bijvoorbeeld voedsel van hem (CGVS I p. 10). Je oom had zelf evenmin het geld voor je reis (CGVS I p. 16). Er kan dan ook verondersteld worden dat de beslissing jou naar het buitenland te sturen en dergelijke grote emotionele en financiële investering te maken uitgebreid besproken werd tussen je familieleden voor je vertrek. Er kan verder verwacht worden dat je oom niet licht over de vraag van je moeder is gegaan en dat zijn beslissing jou te helpen een weloverwogen keuze was, waarbij hij zich tevens bewust was van de risico's die hij nam op financieel vlak. Het feit dat hij zo kwaad op jou zou zijn omdat je in gebreke blijft het geld terug te betalen lijkt dan ook weinig geloofwaardig in het licht van zijn beslissing je reis te financieren en (in het licht) van zijn eerdere steun aan jouw familie. Jou bij terugkeer om het leven brengen lijkt eveneens weinig logisch – op die manier zou je oom het geleende geld immers evenmin terugkrijgen. Het feit dat je oom naar dergelijke extreme vorm van geweld zou grijpen indien je naar Afghanistan zou terugkeren zonder hem het geleende geld terug te geven, lijkt dan ook weinig aannemelijk.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat je verklaringen omtrent de kosten van je reis en derhalve ook het geld dat je familie aan je oom zou moeten betalen vaag en inconsistent zijn.

Wanneer je als minderjarige werd geregistreerd, werd genoteerd dat je reis naar Europa 8.000 euro zou hebben gekost (zie 'fiche "mineur étranger non accompagné"). Tijdens je onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde je echter dat je oom je reis had georganiseerd en je moeder een onbekend bedrag aan een onbekende smokkelaar betaalde (DVZ verklaringen nr. 32 p. 11). Tijdens je eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde je dan weer dat je geen idee had hoeveel je reis had gekost. Je oom betaalde je reis door bij iemand te lenen. Je wist niet hoeveel je oom had betaald. Geconfronteerd met het feit dat je tijdens je eerste interview wel een bedrag voor de reis genoemd had, reageerde je louter met 'Geen idee' (CGVS I p. 16-17). Tijdens je tweede onderhoud op het CGVS verklaarde je opnieuw dat je niet wist hoeveel je oom had uitgegeven aan het regelen van je reis (CGVS II p. 5). Je wist niet hoeveel geld je familie je oom schuldig is, maar veronderstelt dat het om een gigantische som gaat (CGVS II p. 13). Het is opvallend dat, indien jij nooit een bedrag zou hebben gezegd, dit wel zo zou zijn genoteerd tijdens je registratie als minderjarige. Deze inconsistentie doet vermoeden dat je kennis met betrekking tot de afspraken rond je vertrek groter is dan je laat uitschijnen en dat je bepaalde informatie bewust verborgen houdt. Daarenboven weet je niet hoeveel je familie je oom schuldig is en heb je hier nooit naar gevraagd. Je verklaart dit door te stellen dat het moeilijk is om lange conversaties te houden met je familie omwille van de connectie (CGVS II p. 13). Indien er daadwerkelijk een conflict tussen jouw familie en je oom zou spelen omwille van geld en jij hierdoor voor je leven zou vrezen, kan echter verwacht worden dat je je hier over zou hebben geïnformeerd. Het feit dat je niet weet

hoeveel geld je familie je oom verschuldigd is doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van je voorgehouden vrees.

In dat opzicht is het eveneens opmerkelijk dat je zo weinig kan vertellen over de bezittingen van je familie. Je zou immers niet weten of je familie in Afghanistan over grond beschikt. Wanneer je hiernaar gevraagd werd tijdens je eerste persoonlijk onderhoud verklaarde je dat je familie 'misschien' grond had van je vader. Wanneer om verduidelijking werd gevraagd, verklaarde je het niet te weten omdat je daar nog te klein voor was (CGVS I p. 10). Ook tijdens je tweede interview werd je gevraagd of je familie land had. Opnieuw verklaarde je het niet te weten omdat je jong was toen je hier kwam. Je gaf aan dit nog steeds niet te weten (CGVS II p. 13). Hoewel niet getwijfeld wordt aan het feit dat je jong was op het moment van je vertrek, dient opgemerkt te worden dat je ten tijde van je vertrek wél het gezinshoofd en de kostwinner van je familie was (CGVS I p. 10). Jijzelf werkte op landbouwgrond van anderen om geld en voedsel te verdienen (CGVS I p. 11, 12). Omwille van de positie binnen je gezin kan er dan ook vanuit gegaan worden dat je op de hoogte zou zijn van het aantal bezittingen van je familie. In het kader van het geschil tussen je oom en je familie is het des te opmerkelijker dat je niet zou weten of je familie nog land heeft dat ze eventueel zouden kunnen verkopen of geven aan je oom in de zoektocht naar een oplossing.

Je overige verklaringen omtrent dit conflict blijven eveneens vaag. Zo wist je bijna niets over de situatie tussen je oom en je familie. Wanneer je gevraagd werd wat je moeder doet als je oom haar om geld komt vragen, verklaarde je het niet te weten. Je moeder zou je hier niets over vertellen (CGVS II p. 5). Je zou evenmin weten of je oom je familie bedreigt nu je hier bent (CGVS II p. 13). Je oom zou jou zelf naar geld vragen en uitschelden via de telefoon (CGVS II p. 14). Wanneer je gevraagd werd of je oom je bedreigde sinds je uit Afghanistan vertrok, herhaalde je slechts dat hij elke keer boos wordt als je hem belt en hij jouw haarstijlen bekritiseert. Gevraagd of je oom je vertelde wat er zou gebeuren als je hem het geld niet zou bezorgen, verklaarde je dat hij iets gezegd zou kunnen hebben aan je moeder, maar dat zij het niet met jou deelt (CGVS II p. 13-14). De problemen van je moeder, broer en zus zijn geen details maar belangrijke informatie die iets kan vertellen over je eigen vrees. Er kan dan ook verwacht worden dat je moeder deze informatie met jou zou delen in het kader van je asielprocedure. Het argument dat je moeder niets met jou deelt volstaat niet. Uit niets blijkt dan ook dat je oom je daadwerkelijk naar het leven zou omwille van het feit dat je hem het geld nog niet hebt terugbetaald.

Het is eveneens opvallend dat je de vrees voor je oom niet eerder tijdens je asielprocedure hebt vermeld. Noch tijdens je aanmelding als minderjarige, noch tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst, of tijdens je eerste onderhoud op het CGVS vermeldde je deze vrees. Nochtans bleek tijdens je tweede onderhoud op het CGVS dat je oom sinds hij jouw vertrek heeft geregeld vraagt om het geld terug te betalen (CGVS II p. 5). Het feit dat je niets eerder hierover hebt verteld is zeer opvallend en doet dan ook afbreuk aan je voorgehouden vrees.

Je verklaart in Afghanistan eveneens te moeten vrezen voor de Taliban omdat je destijds het land hebt verlaten en zij jou nu als verrader beschouwen (CGVS II p. 12). Je advocaat voegde hieraan toe dat je nu een paar jaar in Europa bent, TikTok en Facebook gebruikt en dat je niet meer in Afghanistan zou passen. Het zou duidelijk zijn dat je in het buitenland hebt verbleven en je zou dit niet kunnen verbergen (CGVS II p. 15). In verband hiermee dient verwezen te worden naar onderstaande paragrafen.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de Taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De Taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de Taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier

waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het loutere feit dat u een haarstijl zou hebben waar uw oom commentaar op heeft, toont niet aan dat u dermate verwesterd bent of als dusdanig gepercipieerd zou worden dat u vervolging of ernstige schade zou moeten vrezen. Daarenboven kan een haarstijl gemakkelijk worden aangepast. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor

burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiietische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren

op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan

een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van**

derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De door jou voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. Je taskara, je vaccinatiekaart en de taskara van je vader bevatten louter persoonsgegevens, die in deze beslissing niet worden betwist. De envelop toont aan dat er jou documenten vanuit Afghanistan werden toegestuurd, maar zegt niets over je vrees bij terugkeer. Verder legde je nog enkele foto's neer. Je verklaarde dat deze in Turkije genomen waren. Uit deze foto's kan echter niet afgeleid worden waar deze genomen werden, noch zeggen deze foto's iets over de omstandigheden waarin je in Turkije zou hebben verbleven.

Zowel jijzelf als je voogd vertelden dat je met mentale moeilijkheden kampt. Wanneer je gevraagd werd hoe deze psychische problemen een invloed zouden hebben op jou in Afghanistan verklaarde je dat je er niet gespaard zou worden en dat als je hier geen zelfmoord zou plegen, je dit zeker in Afghanistan zou doen. Je legde uit dat je leven een boek vol miserie en problemen is en je je leven beu bent (CGVS II p. 14). Er dient echter opgemerkt te worden dat je deze psychische problemen slechts in zeer beperkte mate met medische documenten staaft. Zo leg je één document voor, opgesteld op 5 mei 2022 door pedopsychiater Benjamin de Roubaix. Je psychiater stelt hierin dat je nood hebt aan pedo-psychische opvolging. Je zou stigmata van een depressief syndroom vertonen zoals blijkt uit de neiging je te isoleren en zoals blijkt uit je slaap- en concentratiestoornissen. Tijdens de zorg werd tevens een aanzienlijke narcistische kwetsbaarheid opgemerkt. Elementen uit je leven, waaronder de sociaal-culturele ontworteling en de langdurige onzekerheid van je huidige status destabiliseren je reeds verzwakte psyche. Gezien de ontberingen die je al hebt ervaren lijkt het – volgens je pedopsychiater – essentieel je de mogelijkheid te garanderen je zo snel mogelijk op een veilige en zorgzame plek te vestigen. Elke nieuwe ontworteling brengt het risico met zich mee van een ervaring van mislukking en onzekerheid die ernstige risico's zou vormen voor je fysieke en/of psychische overleving. Omtrent dit attest dient opgemerkt te worden dat je psychische problemen slechts zeer summier worden beschreven. De symptomen aangehaald door je voogd – slaapproblemen, hyperwaakzaamheid, tics nerveux, nervositeit, een gebrek aan zelfvertrouwen en geheugenproblemen (CGVS II p. 3) – vinden geen steun in dit medisch attest. Uit dit document blijkt verder niet op basis van welk onderzoek je psychiater deze vaststellingen maakte, noch hoe lang je reeds in behandeling bent, hoe regelmatig je op consultatie gaat of waaruit je behandeling dan wel bestaat. Nergens uit dit document blijkt daarenboven dat je ingevolge je medische/psychologische problemen niet in staat zou zijn een correct asielaanvraag te brengen. Uit niets blijkt en jij toont niet aan dat je omwille van je psychische/medische gesteldheid de feiten ten grondslag aan je aanvraag niet op een duidelijke en correcte wijze zou kunnen aanbrengen of omschrijven.

Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat het gegeven dat een verzoeker psychische problemen heeft die voortvloeien uit een traumatische gebeurtenis niet automatisch leidt tot het besluit dat deze verzoeker in zijn land van herkomst onderworpen werd aan handelingen die aanleiding dienen te geven tot het toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat een enig middel blijkt te zijn beroept de verzoekende partij zich op de schending van

“- ARTIKEL 3 VAN HET EUROPEES VERDRAG VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS (HIERNA EVRM) ;
- ARTIKEL 1 A VAN DE CONVENTIE VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 ;
- ARTIKEL 7 VAN HET HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE ;
- ART. 48/4 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 ;
- ART. 48/6 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 ;
- ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN (GEBREK IN DE MOTIVERING) ;
- ARTIKEL 26 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT TOT REGELING VAN DE WERKING VAN EN DE RECHTSPLEGING VOOR HET COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN ;
- HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN VOORZICHTIGHEID ;
- HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR, VAN REDELIJKHEID EN ZORGVULDIGHEID (AFWEZIGHEID VAN EEN BEHOORLIJKE ANALYSE VAN HET VERZOEK CONFORM DE WETTELIJKE BEPALINGEN EN GELET OP ALLE PERTINENTE ELEMENTEN) ;”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift aangeeft één van de allerbelangrijkste redenen waarom hij zijn land heeft verlaten te hebben achtergehouden. Verzoeker wijst erop dat hij minderjarig en homoseksueel is en zich hiervoor schaamt waardoor hij het hierover nog nooit heeft gehad met zijn voogd of zijn advocaat, maar dit uiteindelijk toch heeft toegegeven. Verzoeker stelt tevens in België meerdere mannelijke partners te hebben gehad. Daarnaast geeft hij aan dat hij een alcoholist en druggebruiker is.

Verzoeker legde tevens een aanvullende nota neer, met hierbij gevoegd de volgende stukken:

“*Attestation Pédo-Psychiatrique van DR DE ROUBAIX*”, “*Attest van Mevrouw CLOSSET, psycholoog*”, “*Attest van Mevrouw SASTRE, éducatrice MENA*”, “*Attest van Mevrouw RENARDY, Chargée de projet – Coordination MENA*”.

Verzoeker geeft hierbij te kennen dat hij het nog steeds heel moeilijk heeft om over zijn homoseksualiteit te praten, dat hij in het asielcentrum hierom gepest wordt door de Afghaanse jongens, dat hij nog steeds kampt met een drugsverslaving, en dat een terugkeer naar Afghanistan vanwege zijn seksuele oriëntatie en drugsverslaving onmogelijk is gezien hij als “ongelovige” beschouwd zal worden door de taliban.

Ter terechtzitting vraagt de verwerende partij aan de Raad om de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de door verzoekende partij ingediende aanvullende nota en stuurt hiermee uitdrukkelijk aan op een vernietiging. De verzoekende partij heeft geen bezwaar.

De Raad is van oordeel dat voormelde nieuwe elementen onderzocht dienen te worden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Om het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten verzoeker te horen over zijn geaardheid en verdere problemen en de problemen die hij hierdoor mogelijks kan ondervinden in geval van terugkeer, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

Het voorgaande volstaat om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF